

[Augsburg], 25. Oktober 1559

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 230r-v; Abschrift: ebd. fol. 228r-v.

Steinmann Nr. 720.

Lit.: Husner S. 154.

S. P. D. Puto te Gregoram et Gundelij Laonicum propediem accepturum, vtinam aequis conditionibus. quod vt fieret, Deum testor, me neque officio meo, neque amicitiae nostrae defuisse. Si verò frustra nitendo, nihil nisi odium quaesiui, et meam et tuam vicem doleo, Mi D. Oporine, qui in eos homines inciderimus, qui et aerumnas et fortunas nostras, plebeia illa statera ponderent, nec ingeniorum nec posteritatis habita ratione. Sed quid agas? nostro sic viuitur aevo. πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων, δεύτερα ὁ συνκοφάντης, ὁ κακοήθης τρίτα λέγει. Quae tria hominum genera vereor ne in nos conspirarint, θυμοῦ ἔχετον βασιλῆος προσγενομένου. Quae vtut sese habeant, tua multum, mea nonnihil, vel nihil potius interest. Ambulo adhuc et valeo vtcunque, sed eas pulmonum, stomachi et hepatis affectiones nunc magis quam antehac vnquam et diutius sentio, vt Gregoram posthumum fore existimem, vt prima Isocratis editio ἔκτρωμα fuit. Ita huic maturitas, illi celeritas defuerit, ἀλλὰ τὰ μεθ' ἡμᾶς, μηδὲν πρὸς ἡμᾶς. Accepi tuo nomine libros, de quibus multum tibi debeo,

Fricij Rempublicam.

Aeneidos enarrationem.

Aratum graecolatinum.

Aurea carmina etc.

Aristologiam Euripidis.

Decuriam Hartungi.

Regnum papisticum.

Augustanam confessionem graecè.

Macarij homilias.

Morsemij prognostica.

Etsi enim eos pellegendi, non modò ocium, sed ne spem quidem habeo, hac et aetate et valetudine: tamen vt pueros pupae et crepundia, ita me libri noui delectant, φιλοτοιοῦτον ὄντα. Quare tibi gratiam habeo, referre cupio, cum tu voles, et ego potuero. De Arriani Epicteto deliberabo, sed valde Scheggijs offensam metuo, qui meam conuersionem suaे contemptum, fortassis interpretabitur. Quod profectò non ita est. Nam conuersionem anno abhinc nono inchoatam, et ad semissem ferè perductam, succisiuis interim horis absolui, erudiendi mei potius quam aliorum causa, et tamen (nisi plus in hac re esset incommodi) libellum eum et in plurium versari manibus vellem, quod fieret, si latinè seorsim formaqüe minima excuderetur, et hac occasione erga vnum atque alterum, de me benè meritum, gratum animum declarare cupio. Ego cum Amerpachius post me quasdam et Demosthenicas et Isocraticas orationes edidisset: ne pilo quidem vnquam ab eo fui alienior. Sed an eadem moderatione Scheggius meam editionem sit accepturus, adeò dubito, ἐμπαθεστέρου τοῦ ἀνδρὸς ἢ κατὰ φιλοσοφίαν τρίτον ἥδη ἔτος παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν πεπειραμένος, vt ne significare quidem illi audeam meam, aut sententiam eius exquirere. Sed propediem fortasse alia grauiora curanda mihi erunt. Quare desino tibiqüe, et honestiss[imis] conatibus tuis propicium Mercurium opto. Vale. 8 Cal[endas] Nouembbris 1559.

Hiero[nymus] Wolfius

T[uus].

ο γραμματοφόρος mediocri est ingenio et doctrina, sed propter mores minus ciuiles et ineptos locum apud nos habere non potuit. An inter cyclopes tuos loci aliquid ei sit, tu videbis. Non male scribit καὶ τὰ παθήματα μαθήματά οἱ γεγονέναι affirmat. Sed si eum receperis, tuo non meo periculo eum recipies. Etsi id tantum periculi est, vt, si diplicuerit, eum ejicias. Iterum vale.